

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 886/2020
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Николе Илића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 10К.бр.918/18 од 31.10.2018. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.765/18 од 04.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Николе Илића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 10К.бр.918/18 од 31.10.2018. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.765/18 од 04.03.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 10К.бр.918/18 од 31.10.2018. године, између осталих, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.04.2017. године до 12.05.2017. године и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана од 12.05.2017. године до 05.10.2017. године.

Истом пресудом оштећени ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу. Окривљени АА је обавезан да плати судски паушал у износу од 10.000,00 динара, те да на име трошкова кривичног поступка плати солидарно са окривљеним ВВ износ од 18.561,00 динар, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1.бр.765/18 од 04.03.2020. године усвојене су жалбе окривљеног ВВ и његовог браниоца - адвоката Едвина Прелића, па је

преиначена пресуда Другог основног суда у Београду 10К.бр.918/18 од 31.10.2018. године у односу на окривљеног ВВ, тако што је Виши суд у Београду окривљеног ВВ на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослободио од оптужбе за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. у вези члана 33. КЗ и одредио да трошкови кривичног поступка у односу на овог окривљеног падају на терет буџетских средстава суда, а оштећеног ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева у односу на овог окривљеног упутио на парнични поступак, док је жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Драгана Никића одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Никола Илић, због повреда закона из члана 74, члана 438. став 1. тачка 1), 4), 7), 8), 9) и 10) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев, те да сходно члану 492. ЗКП у целини укине правноснажне пресуде Другог основног суда у Београду 10К.бр.918/18 од 31.10.2018. године и Вишег суда у Београду Кж1.бр.765/18 од 04.03.2020. године или да укине само другостепену пресуду и предмет врати на поновну одлуку првостепеном или другостепеном суду, с тим да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да сходно одредби члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП делимично преиначи првостепену и другостепену одлуку или само другостепену одлуку и то тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2, 3. и 4. ЗКП).

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је суд оглашавајући кривим окривљеног АА за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. у вези члана 33. КЗ, уместо да према овом окривљеном одбаци оптужбу, повредио правило *ne bis in idem*. По ставу браниоца, у конкретном случају се ради о правноснажно пресуђеној ствари, обзиром да из списка предмета произилази да је кривични поступак вођен два пута о истом догађају, са истим учесницима и са истим чињеничним стањем, јер је пресудом Другог основног суда у Београду СПК.343/17 од 17.10.2017. године донетом на основу споразума о признању кривичног дела ГГ правноснажно оглашен кривим да је у саизвршилаштву са окривљенима АА и ВВ учинио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 4. став 1. ЗКП (*ne bis in idem*) прописано је да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Из цитиране законске одредбе произилази да се о правноснажно пресуђеној ствари може говорити само у ситуацији када постоји правноснажна одлука суда која се односи на истог окривљеног, односно у конкретном случају би постојала само у ситуацији да је окривљени АА већ био правноснажно ослобођен или осуђен, односно да је према њему оптужба већ била правноснажно одбијена или поступак правноснажно обустављен и то у односу на предметно кривично дело.

Имајући у виду да из списка предмета произилази да је правноснажна пресуда Другог основног суда у Београду СПК.343/17 од 17.10.2017. године, на коју се у захтеву позива бранилац окривљеног АА, донета против другог окривљеног и то против окривљеног ГГ због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. КЗ, а не против окривљеног АА, то се у конкретном случају не ради о правноснажно пресуђеној ствари, односно о повреди правила *ne bis in idem*.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је у осталом делу одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева, као разлог његовог подношења, само формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, с тим што наводима којима образлаже исту, по налажењу овога суда, фактички указује на повреду одредаба чланова 313. и 315. ЗКП. Ово имајући у виду да бранилац истиче да је суд повредио одредбе чланова 313. и 315. ЗКП када је као доказ користио споразум о признању кривичног дела Кт.бр.1410/17, Ск.бр.338/17 закључен између окривљеног ГГ и Другог основног јавног тужиоца у Београду дана 21.07.2017. године, обзиром да наведени споразум није потврдио поступајући-судећи судија, већ вероватно судија за претходни поступак, иако је исти закључен након подизања оптужног предлога јавног тужиоца против окривљеног ГГ и осталих окривљених и отпочињања главног претреса.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), док суштински указује на повреду одредаба чланова 313. и 315. ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је одбачен и у делу у коме бранилац истиче да је доношењем другостепене пресуде учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП. Ово са разлога јер је по налажењу Врховног касационог суда у том делу захтев поднет због повреде закона која није од значаја за правилну или уједначену примену права.

Наиме, бранилац окривљеног указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у захтеву истиче да је у поступку учествовала судија Снежана Петричић која се сходно члану 37. став 1. тачка 4) ЗКП морала изузети, обзиром да је она у овом поступку два пута учествовала као члан жалбеног већа и то једном као председник већа када је претходна одлука првостепеног суда укинута и враћена на поновни поступак, а други пут као члан већа у доношењу побијане другостепене пресуде Вишег суда у Београду Кж1.бр.765/18 од 04.03.2020. године.

Међутим, имајући у виду да је одредбом члана 486. став 2. ЗКП прописано да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1.) Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права, те имајући при томе у виду да је бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости поднео због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, а која повреда закона је идентична повреди о којој се Врховни касациони суд већ изјаснио у својим ранијим пресудама Кзз 1331/2019 од 11.12.2019. године и Кзз 293/2020 од 27.05.2020. године (које пресуде су доступне лицима која за то имају правни интерес и значајне су за уједначену примену права), а којима је о истоветном правном питању већ одлучено и одбијени су као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених доношењем мериторне одлуке о питању од значаја за правилну примену права, то, по налажењу Врховног касационог суда, изнета повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП на коју се указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног није од значаја за правилну или уједначену примену права, те није потребно поновно одлучивање о истом правном питању.

Осим тога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је одбачен и у делу у коме бранилац захтев подноси због повреде закона из члана 74, члана 438. став 1. тачка 7), 8), 9) и 10) ЗКП, а из разлога јер захтев у том делу нема прописан садржај.

Наиме, како бранилац окривљеног као разлоге за подношење захтева за заштиту законитости само наводи повреде закона из члана 74, члана 438. став 1. тачка 7), 8), 9) и 10) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, али даље у образложењу захтева уопште не образлаже у чему се конкретно састоје ове повреде закона, то је стога Врховни касациони суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни касациони

суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Николе Илића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2), 3) и 4) ЗКП у вези чланова 484, 485. став 4. и 486. став 2. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.